

2003 - DW. - 2m. que teczka

MEMORIAŁ

General Marii Wittek

++ lat. 1939-1945 VM AK
LINIARSKA Stanisława
zd. Siemko Białystok
 ps. "Jwomke"
 1911? - 1920 - 1980

3524/WSK

SPIS ZAWARTOŚCI TECZKI — ⁺⁺ LINIARSKA Stanisława
od Siemko
3524/WSK

I/1. Relacja k. 10, s. 1-10

I/2. Dokumenty (sensu stricto) dotyczące osoby relatora —

I/3. Inne materiały dokumentacyjne dotyczące osoby relatora —

II. Materiały uzupełniające relację k. 2, s. 1-2

III/1 — Materiały dotyczące rodziny relatora k. 1, s. 1

III/2 — Materiały dotyczące ogólnie okresu sprzed 1939 r.

III/3 — Materiały dotyczące ogólnie okresu okupacji (1939-1945)

III/4 — Materiały dotyczące ogólnie okresu po 1945 r.

III/5 — inne...

IV. Korespondencja

.....

.....

.....

V. Nazwiskowe karty informacyjne

VI. Fotografie ksero pkt I/1 s. 8

I₁ Relacja

- Biogram oprac. przez E. Zawacką i D. Krump, 2005, mp3, rleps, kopia, k. 3, s. 1-3
- Biogram oprac. przez E. Zawacką i D. Krump, 2005, mp3, rleps, oryg., k. 3, s. 4-6
- Notatki E. Zawackiej do biogramu S. Liniawskiej [b.d.], rleps, oryg., k. 1, s. 7
- Biogram oprac. przez M. Suleję i W. Misztala, [b.d.], mp3, rleps, oryg., k. 3, s. 8-10, fot. ksero

Oprec. E2, D.W. fot wydruk 2111 05 1/1/1

LINIARSKA Stanisława Alina z d. SIENKO (1920-1981), w kampanii wrześniowej 1939 w Warszawie czynna w pomocy żołnierzom, od 1940 pod ps. „Iwonka” szyfrantka i kurierka KG ZWZ, od 1941 kurierka w KO ZWZ Białystok następnie w Sztabie Okręgu AK Białystok, w konspiracji WiN w Warszawie, więźniarka UB, po zwolnieniu pracowała jako maszynistka

Stanisława Alina Sieńko urodziła się 20 I 1920, 1911? w Warszawie jako córka Jana i Stanisławy z d. Ostaszewska. Przed wojną uzyskała tzw. małą maturę (ukończyła 6 klas gimnazjum).

W kampanii wrześniowej i po niej uczestniczyła w pomocy rannym żołnierzom. W kwietniu 1940 została zaprzysiężona w ZWZ jako „Iwonka”. Roznosiła wówczas komunikaty radiowe. W tymże roku ukończyła kurs łączności i szyfrów, po nim była szyfrantką w KG ZWZ pełniąc także funkcję kurierki tej komórki. W lipcu 1941 została przeniesiona do Komendy Okręgu ZWZ Białystok, gdzie objęła funkcję szyfrantki i zarazem kurierki Sztabu Obszaru Wschodniego ZWZ. Jej bezpośrednim przełożonym był mjr Aleksander Krajnik Jako kurierka woziła meldunki, rozkazy, a nawet broń i pieniądze z dobrze zorganizowanej bazy łączności Obszaru w Jeżewie, pow. Białystok. Czynna zarówno w kierunku na Sztab Okręgu jak do Komendy Głównej w Warszawie. W zaświadczeniu o przebiegu służby wydanym jej przez b. dowódcę Białostockiego Okręgu AK w dniu 3 maja 1963 r. czytamy: „W styczniu 1944 r. Ob. Iwonka ochotniczo przewiozła w nocy chłopską furmanką przesyłkę broni i amunicji (20 pistoletów maszynowych) ze stacji w Szepietowie do bazy Sztabu Obszaru w Jeżewie. Przesyłkę dostarczyli kurierzy z Warszawy do Szepietowa. Iwonka osobiście odebrała przesyłkę i przy pomocy kolejarzy załadowała na wóz, następnie 30 km przewiozła bez ochrony, gdyż w tym czasie w rejonie Wysokiego Mazowieckiego była sytuacja alarmowa. Dwukrotnie żandarmeria zatrzymała wóz, lecz spokój, opanowanie i wykazana pewność siebie w czasie rozmowy z żandarmami sprawiły, że żandarmi wozu nie kontrolowali. W marcu 1944 ochotniczo przewiozła kolejną pilną dotację pieniężną (pół miliona ost-marek) z bazy Obszaru w Jeżewie do Wolkowyska, przekazując kolejarzom przesyłkę do Lidy. W czasie kontroli w pociągu szczęśliwie żandarmi przeoczyli plecak z pieniędzmi leżący obok Iwonki pod ławką. Wiele podobnych wypadków Ob. Iwonka jako kurierka przeżyła, przy przejściach granicznych do G.G. jadąc z meldunkami sytuacyjnymi do Głównej Komendy A.K. w Warszawie, lub w powrotnej drodze, wioząc rozkazy do Sztabów Okręgów” W maju 1944 została przeniesiona do Sztabu Okręgu AK Białystok, gdzie do końca pełniła funkcję kurierki. Jej bezpośrednim przełożonym był od tego czasu ppłk.

1/1/2

Wincenty Ściegienny „Las”. W połowie 1944 brała udział w walkach z Niemcami w obronie radiostacji Okręgu. Po wejściu Sowiec została w konspiracji i pracowała jako szyfrantka Komendy Okręgu AK-AKO Białystok.

Ppor. Stanisława Alina Liniarska w sierpniu 1943 została odznaczona Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego *Virtuti Militari*. Nadanie zostało zweryfikowane w 1974 przez GKds.WO przy ZG ZBoWiD z nr. legitymacji DK-9685/W. Była także odznaczona w KW po raz 1, 2 i 3, kolejnymi Krzyżami Zasługi z Mieczami, KAK, Medalem Wojska oraz Krzyżem Partyzanckim.

W listopadzie 1945 została przeniesiona do Warszawy, gdzie pełniła funkcję łączniczki zastępcy szefa Oddziału Centralnego WiN ppłk Stanisława Sędziaka „Warty” do komendanta Okręgu Białostockiego WiN, ppłk. Mariana Świtalskiego „Juhasa” i do szefa łączności Obszaru Centralnego WiN Zofii Franio „Doktor” (VM). Aresztowana 4 I 1947 razem z Sędziakiem. Wyrokiem WSR w Warszawie z 31 VII 1947 została skazana na 6 lat więzienia. Wyrok odbywała w więzieniach na Mokotowie i w Fordonie. Zwolniona została 4 I 1953. Po wyjściu z więzienia mieszkała w Warszawie i pracowała dorywczo, prywatnie jako maszynistka. W 1955 otrzymała posadę maszynistki w „Miastoprojekcie”. W 1958 z pracy tej zrezygnowała z powodu pogorszenia stanu zdrowia. W 1959 poślubiła płk. Władysława Liniarskiego „Mścislawa”. Po zamążpójściu nie pracowała już zawodowo. Mieszkali z mężem przy ul. Stołecznej 17 b. Należała do ZBoWiD. W 1970 w związku z trudną sytuacją materialną, otrzymała rentę wyjątkową. Zmarła nagle 7 IX 1981. Została pochowana na Cmentarzu Powązkowskim.

Mąż Stanisławy, płk Władysław Liniarski, peowiak, oficer zawodowy WP, ciężko ranny w bitwie nad Bzurą, po wyleczeniu uciekł z niewoli niemieckiej, w czasie okupacji w ZWZ-AK, komendant Okręgu Białystok ZWZ-AK, od maja 1944 także komendant Obszaru Wschodniego. Aresztowany w lipcu 1945, na wolność wyszedł w lipcu 1952.

APAK, T. 3524/WSK, AZG ZKRPiBWP, sygn. W-30211; W-61738; DW UdsKiOR, Wykaz Kapituły VM III RP, s. 351, poz. 6086; IPN, 0259/148. T. 1 Sieńko S., k. 30, k. 89, k. 177;

Armia Krajowa. Rozwój Organizacyjny, red. K. Komorowski, Warszawa 1996, s. 140; Chlebowski C., „Wachlarz”, Warszawa 1990, s. 45, 159; *Dokumenty do dziejów PRL*, s. 107; Gwozdek Z., *Białostocki Okręg ZWZ-AK: X 1939-I 1945*, t. 1, Białystok 1993, s. 76; Krajewski, Łabuszewski, *Białostocki...*, s. 105; Nowicka-Kuczyńska I., *Szyfry i szyfrantki w SZP-ZWZ-AK*, w: *Służba Polek...*,

1/1/3

cz. 2, s. 174; Paczkowski A., *Lekarz nie przyjmuje. Ankieta Cichociemnego*, Warszawa 1981, s. 221; *Rozkaz Delegata Sił Zbrojnych na Kraj nr 319*, Warszawa 2001, s. ...; Tochman K., *Adam Boryczka. Z dziejów WiN-u*, t. 2, Zwierzyniec-Rzeszów 2001, s. 35, 65; Wesołowski, *Order VM... i PRL Kaw. VM... – brak wzmianki*; Zagórski A., *Zrzeszenie*, t. 6, cz. 2, s. 391, cz. 3, s. 634-635; *Zawołać.....*, t. I, s. 277-278, t. II, s. 218; Żarski-Zajdler, *Ruch oporu....*, cz. 1, s. 37, 48, 180, 232, 249, 261 b

Biogram oprac. przez E2 D.k. do II tomu 24 VIII 95 uwagami prof. E. Friedel 2/1/4

LINIARSKA Stanisława Alina z d. SIENKO (1920-1981), uczestniczka kampanii wrześniowej 1939 w Warszawie, od 1940 jako „Iwonka” szyfrantka i kurierka KG ZWZ, od 1941 kurierka w KO ZWZ Białystok, potem w Sztapie Obszaru Wileńskiego ZWZ-AK, w konspiracji WiN w Warszawie, więźniarka UB; po zwolnieniu pracowała jako maszynistka

Stanisława Alina Sienko urodziła się 20 I 1920, 1911? w Warszawie jako córka Jana i Stanisławy z d. Ostaszewska. Przed wojną uzyskała tzw. małą maturę (ukończyła 6 klas gimnazjum).

W kampanii wrześniowej i po niej uczestniczyła w pomocy rannym żołnierzom. W kwietniu 1940 została zaprzysiężona w ZWZ jako „Iwonka”. Roznosiła wówczas komunikaty radiowe. W tymże roku ukończyła kurs łączności i szyfrów, po nim była szyfrantką w KG ZWZ^v pełniąc także funkcję kurierki tej komórki. W lipcu 1941 została przeniesiona do Komendy Okręgu ZWZ Białystok, gdzie objęła funkcję szyfrantki i zarazem kurierki Sztapu Obszaru Wileńskiego ZWZ. Jej bezpośrednim przełożonym był mjr Aleksander Krajnik komendant tego Obszaru. Jako kurierka wozila meldunki, rozkazy, a nawet broń i pieniądze z dobrze zorganizowanej bazy łączności Obszaru w Jeżewie, pow. Białystok. Czynna zarówno w kierunku na Sztap Okręgu jak do Komendy Głównej w Warszawie. W zaświadczeniu o przebiegu służby wydanym jej przez b. dowódcę Białostockiego Okręgu AK w dniu 3 maja 1963 r. czytamy: „W styczniu 1944 r. Ob. Iwonka ochotniczo przewiozła w nocy chłopską furmanką przesyłkę broni i amunicji (20 pistoletów maszynowych) ze stacji w Szepietowie do bazy Sztapu Obszaru w Jeżewie. Przesyłkę dostarczyli kurierzy z Warszawy do Szepietowa. Iwonka osobiście odebrała przesyłkę i przy pomocy kolejarzy załadowała na wóz, następnie 30 km przewiozła bez ochrony, gdyż w tym czasie w rejonie Wysokiego Mazowieckiego była sytuacja alarmowa. Dwukrotnie żandarmeria zatrzymała wóz, lecz spokój, opanowanie i wykazana pewność siebie w czasie rozmowy z żandarmami sprawiły, że żandarmi wozu nie kontrolowali. W marcu 1944 ochotniczo przewiozła kolejną pilną dotację pieniężną (pół miliona ost-marek) z bazy Obszaru w Jeżewie do Wołkowyska, przekazując kolejarzom przesyłkę do Lidy. W czasie kontroli w pociągu szczęśliwie żandarmi przeoczyli plecak z pieniędzmi leżący obok Iwonki pod ławką. Wiele podobnych wypadków Ob. Iwonka jako kurierka przeżyła, przy przejściach granicznych do G.G. jadąc z meldunkami sytuacyjnymi do Głównej Komendy A.K. w Warszawie, lub w powrotnej drodze, wioząc rozkazy do Sztabów Okręgów” W maju 1944 została przeniesiona do Sztapu Okręgu AK Białystok, gdzie do końca pełniła funkcję kurierki. Jej bezpośrednim przełożonym był od tego czasu ppłk.

Wincenty Ściegienny „Las”. W połowie 1944 brała udział w walkach z Niemcami w obronie radiostacji Okręgu. Po wejściu Sowietów pozostała w konspiracji i pracowała jako szyfrantka Komendy Okręgu AK-AKO Białystok.

Ppor. Stanisława Alina Liniarska w sierpniu 1943 została odznaczona Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari. Nadanie zostało zweryfikowane w 1974 przez GKds.WO przy ZG ZBoWiD z nr. legitymacji DK-9685/W. Była także odznaczona w KW po raz 1, 2 i 3, kolejnymi Krzyżami Zasługi z Mieczami, KAK, Medalem Wojska oraz Krzyżem Partyzanckim.

W listopadzie 1945 została przeniesiona do Warszawy, gdzie pełniła funkcję łączniczki zastępcy szefa Oddziału Centralnego WiN ppłk Stanisława Sędziaka „Warty” do komendanta Okręgu Białostockiego WiN, ppłk. Mariana Świtalskiego „Juhasa” i do szefa łączności Obszaru Centralnego WiN Zofii Franio „Doktór” (VM). Aresztowana 4 I 1947 razem z Sędziakiem. Wyrokiem WSR w Warszawie z 31 VII 1947 została skazana na 6 lat więzienia. Wyrok odbywała w więzieniach na Mokotowie i w Fordonie. Zwolniona została 4 I 1953. Po wyjściu z więzienia mieszkała w Warszawie i pracowała dorywczo, prywatnie jako maszynistka. W 1955 otrzymała posadę maszynistki w „Miastoprojekcie”. W 1958 z pracy tej zrezygnowała z powodu pogorszenia stanu zdrowia. W 1959 poślubiła płk. Władysława Liniarskiego „Mścislawa”. Po zamążpójściu nie pracowała już zawodowo. Mieszkali z mężem przy ul. Stołecznej 17 b. Należała do ZBoWiD. W 1970 w związku z trudną sytuacją materialną, otrzymała rentę wyjątkową. Zmarła nagle 7 IX 1981. Została pochowana na Cmentarzu Powązkowskim.

Mąż Stanisławy, płk Władysław Liniarski, peowiak, oficer zawodowy WP, ciężko ranny w bitwie nad Bzurą, po wyleczeniu uciekł z niewoli niemieckiej, w czasie okupacji w ZWZ-AK, komendant Okręgu Białystok ZWZ-AK, od maja 1944 także komendant Obszaru Wschodniego. Aresztowany w lipcu 1945, na wolność wyszedł w lipcu 1952.

APAK, T. 3524/WSK, AZG ZKRPiBWP, sygn. W-30211; W-61738; DW UdsKiOR, Wykaz Kapituły VM III RP, s. 351, poz. 6086; IPN, 0259/148. T. 1 Sieńko S., k. 30, k. 89, k. 177;
Armia Krajowa. Rozwój Organizacyjny, red. K. Komorowski, Warszawa 1996, s. 140; Chlebowski C., „Wachlarz”, Warszawa 1990, s. 45, 159; *Dokumenty do dziejów PRL*,, s. 107; Gwozdek Z., *Białostocki Okręg ZWZ-AK: X 1939-I 1945*, t. 1, Białystok 1993, s. 76; Krajewski, Łabuszewski, *Białostocki...*, s. 105; Nowicka-Kuczyńska I., *Szyfry i szyfrantki w SZP-ZWZ-AK*, w: *Służba Polek...*,

cz. 2, s. 174; Paczkowski A., *Lekarz nie przyjmuje. Ankieta Cichociemnego*, Warszawa 1981, s. 221; *Rozkaz Delegata Sił Zbrojnych na Kraj nr 319*, Warszawa 2001, s. ...; Tochman K., *Adam Boryczka. Z dziejów WiN-u*, t. 2, Zwierzyniec-Rzeszów 2001, s. 35, 65; Wesołowski, *Order VM... i PRL Kaw. VM... – brak wzmianki*; Zagórski A., *Zrzeszenie*, t. 6, cz. 2, s. 391, cz. 3, s. 634-635; *Zawołać.....*, t. I, s. 277-278, t. II, s. 218; Żarski-Zajdler, *Ruch oporu....*, cz. 1, s. 37, 48, 180, 232, 249, 261 b

LIPCZYŃSKA Anna zob. SOTOWSKA Anna

Dotk. Brańny nr 118

Stanisława Alina LINIARSKA z d. SIENKO

M. Iwona Plime

1911?

Urodziła się 20 stycznia 1920 r. w Warszawie jako córka Jana i Stanisławy z Ostaszewskich. W czasie kampanii wrześniowej była zaangażowana w niesienie pomocy żołnierzom Wojska Polskiego. Od listopada 1939 r. w konspiracji, w sekcji opieki i pomocy rodzinom, których ojcowie byli na wojnie. Od kwietnia 1940 r. formalnie w ZWZ. Używała ps. Iwonka. Zajmowała się kolportażem i roznosiła komunikaty radiowe na punkty. W 1940 r. ukończyła kurs łączności i szyfrów, była kurierką i szyfrantką KG ZWZ. W lipcu 1941r. została przeniesiona w Białostockie, gdzie objęła funkcję kurierki i szyfrantki Sztabu Obszaru Wschodniego ZWZ. Jej bezpośrednim przełożonym był mjr Aleksander Krajnik „Grzymała”. Brała udział w wielu akcjach bojowych. Została mianowana podporucznikiem czasu wojny ze starszeństwem z 11 listopada 1943 r. W zaświadczeniu o przebiegu służby wydanym jej przez b. dowódcę Białostockiego Okręgu AK w dniu 3 maja 1963 r. czytamy: „W styczniu 1944 r. Ob. Iwonka ochotniczo przewiozła w nocy chłopską furmanką przesyłkę broni i amunicji (20 pistoletów maszynowych) ze stacji w Szepietowie² do bazy Sztabu Obszaru w Jeżewie³. Przesyłkę dostarczyli kurierzy z Warszawy do Szepietowa. Iwonka osobiście odebrała przesyłkę i przy pomocy kolejarzy załadowała na wóz, następnie 30 km przewiozła bez ochrony, gdyż w tym czasie w rejonie Wysokiego Mazowieckiego była sytuacja alarmowa. Dwukrotnie żandarmeria zatrzymała wóz, lecz spokój, opanowanie i wykazana pewność siebie w czasie rozmowy z żandarmami sprawiły, że żandarmi wozu nie kontrolowali. W marcu 1944 r. ochotniczo przewiozła koleją pilną dotację pieniężną (pół miliona ost-marek) z bazy Obszaru w Jeżewie do Wołkowyska, przekazując kolejarzom przesyłkę do Lidy. W czasie kontroli w pociągu szczęśliwie żandarmi przeoczyli plecak z pieniędzmi leżący obok Iwonki

jej męstwo?

?

pod ławką. Wiele podobnych wypadków Ob. Iwonka jako kurierka przeżyła, przy przejściach granicznych do G.G. jadąc z meldunkami sytuacyjnymi do Głównej Komendy A.K. w Warszawie, lub w powrotnej drodze, wioząc rozkazy do Sztabów Okręgów

W maju 1944 r. została przeniesiona do Sztabu Okręgu AK Białystok, gdzie do końca pełniła funkcję kurierki. Jej bezpośrednim przełożonym był od tego czasu ppłk. Wincenty Ściegienny „Las”. W połowie 1944 r. brała udział w walkach z Niemcami w obronie radiostacji Okręgu. Po wejściu Sowieców pozostała w konspiracji i pracowała jako szyfrantka Komendy Okręgu AK-AKO Białystok. W listopadzie 1945 r. została przeniesiona do Warszawy, gdzie pełniła funkcję łączniczki zastępcy szefa Oddziału Centralnego WiN ppłk. Stanisława Sędziaka „Warty” do komendanta Okręgu Białostockiego WiN, ppłk. Mariana Świtalskiego „Juhasa” i do szefa łączności Obszaru Centralnego WiN Zofii Franio „Doktor”. Aresztowana 4 stycznia 1947 r. razem z Sędziakiem. Wyrokiem WSR w Warszawie z dnia 31 lipca 1947 r. została skazana na 6 lat więzienia. Wyrok odbywała w więzieniach na Mokotowie i w Fordonie. Zwolniona została 4 stycznia 1953 r.

W 1959 r. poślubiła płk. Władysława Liniarskiego „Mścislawa”.

Mąż jej, peowiak, oficer zawodowy WP w okresie międzywojennym, w kampanii wrześniowej dowódca baonu 62 pp, ciężko ranny w bitwie nad Bzurą, po wyleczeniu uciekł z niewoli niemieckiej, od grudnia 1939 r. w ZWZ, od października 1940 r. p.o. komendanta, a następnie komendant Okręgu Białystok ZWZ-AK, od maja 1944 r. także komendant Obszaru Białystok. Odznaczony Orderem Virtuti Militari V klasy, Krzyżem Walecznych po raz 1, 2 i 3 oraz Złotym Krzyżem Zasługi Mieczami. Aresztowany w lipcu 1945r., wyrokiem WSR w Warszawie z dnia 20 maja 1946 r. skazany na karę śmierci, którą w drodze łaski zamieniono na 10 lat więzienia. Na wolność wyszedł w lipcu 1952 r.

Alina Liniarska posiadała średnie wykształcenie. Po wyjściu z więzienia mieszkała w Warszawie i pracowała dorywczo, prywatnie jako maszynistka. W 1955 r. otrzymała posadę maszynistki w „Miastoprojekcie”. W 1958 r. z pracy tej zrezygnowała z powodu pogorszenia stanu zdrowia. Po zamążpójściu nie pracowała już zawodowo. Mieszkała z mężem przy ul. Stołecznej 17 b. Obydwoje należeli do ZBoWiD. W 1970 r., w związku z trudną sytuacją materialną, otrzymała rentę wyjątkową.

Zmarła nagle 7 września 1981 r. Została pochowana na Cmentarzu Powązkowskim.

W szeregach Armii Krajowej była odznaczona w maju 1943 r. Krzyżem Walecznych, w sierpniu 1943 r. Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego **Virtuti Militari**, w listopadzie 1944 r. Srebrnym i Brązowym Krzyżem Zasługi z Mieczami oraz mianowana na stopień podporucznika. Wszystkie jej wojenne odznaczenia zostały w latach 60-tych pozytywnie zweryfikowane przez Główną Komisję ds. Weryfikacji Odznaczeń Wojennych przy ZG ZBoWiD. Po wojnie została odznaczona także Krzyżem Armii Krajowej, Krzyżem Partyzanckim i Medalem Wojska.

Źródła:

AZG ZKRPiBWP, syg. W-30211; W-61738 (Władysław Liniarski).

DW UdsKiOR, Wykaz Kapituły VM III RP, s. 351, poz. 6086.

Zagórski A., Zrzeszenie, t. 6, cz. 3, s. 634.

Zawołać po imieniu, s. 277-278.

II Materiały uzupełniające relację

- Biogram - Sienko Stanisława Alina [w:] Zwreszenie w: N i dokumentach
T. VI cz. 3, k. 1, s. 1
- Wyciąg z akt IPN, 0259/148, T. 1 Stanisława Sienko, mps, kopia, k. 1, s. 2

2 numerze „WiN” = dokumentach I. VI a. 3 II/1
n. 634-35

Sieńko Stanisława Alina

(1920-1981), żona Liniarska, ps. „Alinka”, „Iwonka”, „Słodka”, żołnierz ZWZ-AK-AKO, działaczka WiN.

Urodzona 20 stycznia 1920 r. w Warszawie, córka Jana i Stanisławy z Ostrowskich. W czasie kampanii wrześniowej 1939 r. była zaangażowana w niesienie pomocy żołnierzom Wojska Polskiego. Od 1939 r. zajmowała się kolportażem i nosiła komunikaty radiowe na punkty. W 1940 r. ukończyła kurs łączności w Białymstoku, była kurierką i szyfrantką KG ZWZ. W lipcu 1941 r. została przeniesiona do Białostocka, gdzie objęła funkcję kurierki i szyfrantki Sztabu Okręgu Białostockiego ZWZ-AK.

Brała udział w wielu akcjach bojowych. Ze starszeństwem 11 listopada 1943 została mianowana podporucznikiem czasu wojny. W styczniu 1944 r. ochotniczo furmanką, bez ubezpieczenia, przewiozła broń i amunicję z Szeptowa do bazy Sztabu w Jeżowie, zaś w marcu 1944 r. również ochotniczo przewiozła koleją z Jeżowa do Wołkowyska 0,5 mln. ostromarek jako pilną dotację pieniężną. W maju 1944 r. została włączona w skład Sztabu Okręgu AK Białystok. W połowie 1944 r. brała udział w walkach z Niemcami w obronie radiostacji Okręgu AK Białystok. Po zajęciu Białostocka w 1944 r. przez Sowiec pozostała nadal w konspiracji i działała jako szyfrantka Komendy Okręgu AK, a następnie AKO Białystok. W listopadzie 1945 r. została przeniesiona do Warszawy, gdzie pełniła funkcję łączniczki zastępcy szefa Obszaru Centralnego WiN Sędziaka do komendanta Okręgu Białostockiego WiN, ppłk. M. Świtalskiego „Juhasa” i do szefa łączności Obszaru Centralnego WiN Zofii Franio „Doktor”. Aresztowana 4 stycznia 1947 r. razem z Sędziakiem, wyrokiem WSR w Warszawie z dnia 31 lipca 1947 r. została skazana na 6 lat więzienia. Aktem oskarżenia III ZG WiN wnioskowana była na świadka. Karę odbywała w więzieniu na Mokotowie i w Fordonie. Zwolniona z więzienia 4 stycznia 1953 r. Po wyjściu z więzienia poślubiła byłego komendanta Okręgu AK Białystok płk. Władysława Liniarskiego „Mścisława”. Zmarła nagle 7 września 1981 r. w Warszawie i została pochowana na Cmentarzu Powązkowskim. Odznaczona: Krzyżem Virtuti Militari V kl. (15 VIII 1943), Krzyżem Walecznych (3 V 1943), Srebrnym Krzyżem Zasługi z Mieczami (11 XI 1944), Brązowym Krzyżem Zasługi z Mieczami (1 XI 1944), Krzyżem Armii Krajowej, Krzyżem Partyzanckim i Medalem Wojska.

Akt oskarżenia III ZG WiN; Z. Gwozdek, *Armia Krajowa na Białostocczyźnie* [w:] *Armia Krajowa. Rozwój organizacyjny*. Warszawa 1996, s. 140; K. Krajewski, T. Łabuszewski, *Białostocki Okręg AK-AKO VII 1944 – VIII 1945*, Warszawa 1997, s. 105; J. Kulak, *Dokumenty do dziejów PRL, Zeszyt 10, Białostocczyzna 1944-1945 w dokumentach podziemia i oficjalnych władz*, Warszawa 1988, s. 107 przypis 274; B. Otwinowska, *Wspomnienie, „Nike”* nr 8, październik-listopad 1993, s. 18, 20; B. Otwinowska, *Zawołać po imieniu. Księga kobiet – więźniów politycznych 1944-1958, Sylwetki. Stanisława Alina Sieńko-Liniarska*, t. I, Nadarzyn 1999, s. 277-279; *Order Virtuti Militari, „Nike”* nr 4, kwiecień 1993, s. 12; *Sylwetki. Liniarska Stanisława Alina z domu Sieńko, „Nike”* nr 8, październik-listopad 1993, s. 17, 18; W. Żarski-Zajdel, *Ruch oporu w latach 1939-1944 na Białostocczyźnie*. Referat materiałowy. Część I, [mps], s. 48.

Limberska

207. 207. 541/09

1/2

B534
(Sulej)

IPN, 0259/148, T. 1 Stanisława Sieńko (te same akta co Zofia Franio) ✓

k. 30

falszywe nazwiska – Kossakowska, Olszewska

ps. Słodka, Iwonka

ojciec nieznany

matka – Sieńko Stanisława

bez zawodu

wyz. rzym. kat.

ur. 20 stycznia 1911 r. w Warszawie

bez stałego miejsca zamieszkania

panna

wykształcenie – mała matura

zatrzymana 4 stycznia 1947 r. w Warszawie za przynależność do WiN

ostatnie związki – z prezesem Obszaru Centralnego WiN Kwiecińskim

ps. „VT”, jego zastępcą Sędziakiem ps. „Sz”, komendantem Okręgu Białostockiego Ściegiennym ps. „Jles” i inn.

rewizja w domu – 4 stycznia 1947 r.

znaleziono – prasę WiN, fałszywe dowody tożsamości. ✓

W jej sprawie był przesłuchiwany Sędziak Stanisław przebywający w więzieniu na Mokotowie

Sprawę przekazano Naczelnej Prokuraturze Wojskowej w Warszawie wraz z aktem oskarżenia.

Sprawę zaczęto 4 stycznia 1947 r. – zakończono 20 maja 1947 r.

k. 177

Była córką Jana – w karcie osadzenia do dyspozycji Wydziału II Departamentu III w dniu 5 stycznia 1947 r.

k. 89

Wyrok wydano 31 lipca 1947 r.

Skazana na 6 lat więzienia i 3 lata pozbawienia praw publicznych.

1.02. 1754 | WSK-4121-07 |

III_h Materiały dotyczące rodziny relatorów

- Wypisy z: K. A. Tochman, Adam Boryczka. 2 dziejów WiNu "T. II", Rzeszów 2001,
rękopis, kopia, k.l. s.l. Przekazała J. Tyman

Chrystof A FOCHMAN

Wojciech Sienko-Limier-
słoj

"Adam Boryczka. Z dziejów WiV" tom II

wyd. Obywatelskie Stowarzyszenie "Orstoja"
Zwierzyniec - Przeszów 2001r.

III/1/1

str 35

1 lutego 1945r. w celu dokończenia sytuacji w ptk
"Głuch 2" (Przemysław Makowiec-Nikoff) informował
 dowódcę NIE gen Okulickiego o aresztowaniach zie-
mian w okolicach Krakowa.

Również 1 lutego o terrorku Sowietów meldował
komendant Okręgu Białystok pptk "Mściciel"
(Władysław Limierski) do Centrali

NKWD z całą pasją wszechkroć przeprowadza
aresztowania dowódców AK. Bada w bestialski
sposób, bije drutem kolczastym, kłuje szpilki za paz-
nokcie, łączy zębami i w wszystkich wywerach do Rosji

str 47 Bardziej "upartych" których odmawiali zemsta
bada współpracę, po prostu mordowane.

str 65 Do akcji ujawnieniowej zmuszano również okrut-
nymi torturami. Tak m.in. postępowano z delegatem
Okręgu Białystok ptk Władysławem Limierskim
"Mścicielem" byłym komendantem Okręgu AK i
AKO. Aresztowany został na kwaterze u katonka
AK "Solista" (Bolesław Pilawski) w Brwinowie;
zdradzony przez niego, musiał przyznać się do
prawdziwego nazwiska.

T. 3524/WSK

AK
Białystok

LINIARSKA Stawiszcze

z d. Steiuko

ps. „Iwonka”

Wypisy ze śródek (tzw. nazwiskowe karty informacyjne)

i

LINIARSKA

AK
Białystok

SIENKO STANISŁAWA

ps. „Konka”, „Irena”, „Siódka”, „Alinka”

ur. 1920 r. ppom. cz. k., kumienka sztabu
Obrazu Mchodniego AK, nastsp. szyfrantka sztabu
Okręgu AK Białystok. W listop. 1945 r. przenieiona
do 74-ny gdzie pełniła funkcję łączniczki szefa
Obrazu Centralnego DSZ-LiN ppłk. S. Szczęśliwego
(ps. „Oset”, „T”) do Komendanta Okręgu AKO-LiN
Białystok ppłk. M. Świątalskiego (ps. „Julian”) i do szefa
Łączności Obrazu Cent. LiN i zofii Frania (ps. „Doktor”)
Aresztowana 4.VII.1947 r. razem z „T”. Odznaczona
SKZ i M.

* Dokumenty do dziejów PRL. Białost. str. 107

M. Li. 02

i T. 3524/WSK

UM

ZW 2
Białystok
AK
Wilno

ppom. LINIARSKA Stanisława Alime

od. Siemko

ps. "Jusmka"

(1911? - 1920 - 1981)

- uczestniczka IX 1939; od 1940 szefrentka i kumierka KG 202, od 1941 w KO ZW2 Białystok, potem w Sztabie Obsz. Wileńskiego ZW2-AK; w konspiracji W/N w Wilnie; więźniczka UB

Zob. "Stowmił UM kobiet", t. II, Toruń 2005, s. 153-154

D.v. I 2007
I bisporem

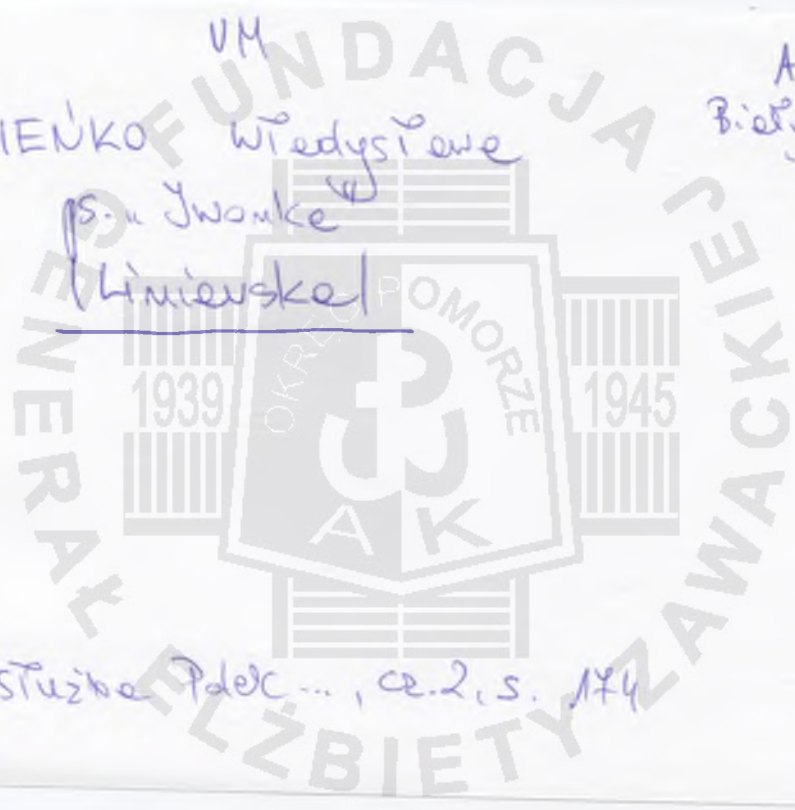
i

UM
SIENKO Władysław
s. u. Jwanke
Limiewski

AK
Białystok

2ob. Służba Pałac..., cz. 2, s. 174

Dkw. 104

LINIARSKA Stenistawa VM
LINIARSKI Władysław
ps. "Mściciel"

AK
Białystok

- komendant Okręgu Białystok
I po awansowaniu organizatorem tego
Okręgu Antoniego Jęglewskiego w 1940/

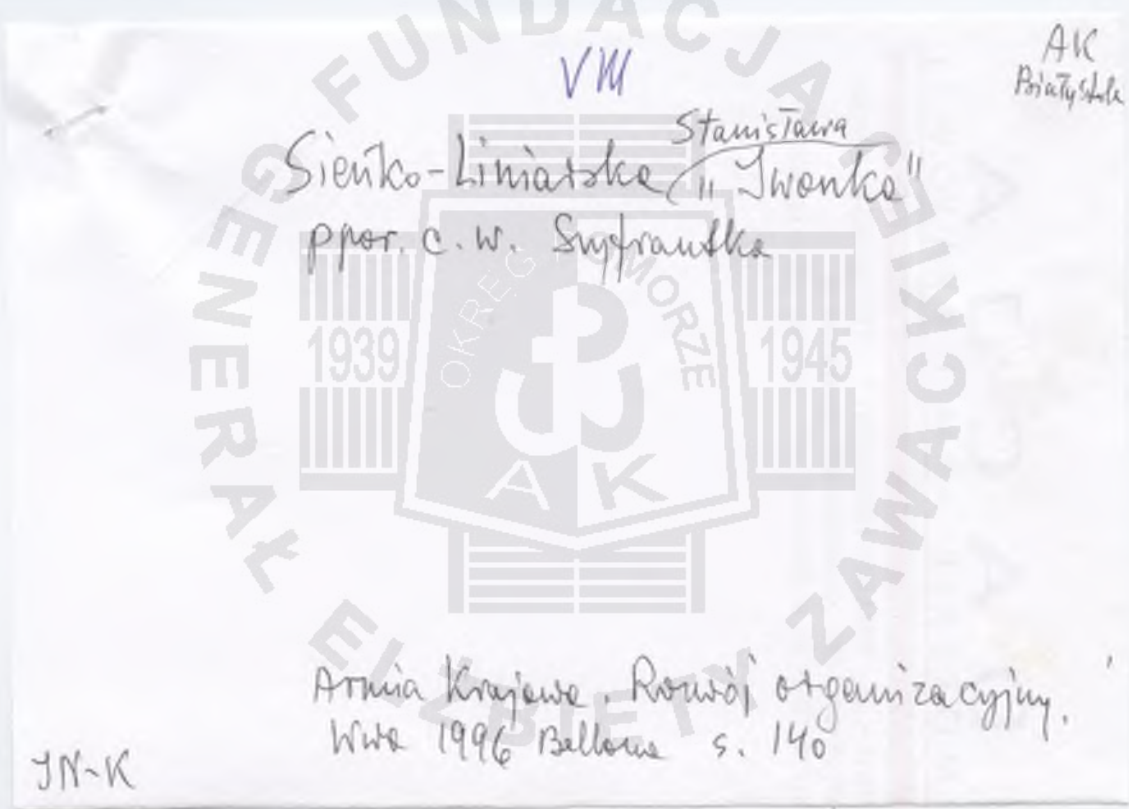
Zob. Chlebowski C, "Wschód", W-wa 1980,
S. 45, 158

0. kw. 04

(bibl. UMK)

L. BIAŁYSTOK VM
"Iwonka, Alina" SIENKO-LINIARSKA Stanisława
ppor.
Białystok, Sztab. Obszaru
źr. Płk. Władysław Liniarski ps. "Mécisław"

H. Martin - VIII. 2003.

VM

AK
Pniatyska

Sienko-Liniarskie "Iwonka"
ppor. c.w. Snyfrancka
Staniława

1939

1945

Armia Krajowa, Rozwój organizacji.
Wzrost 1996 Bellona s. 140

JN-K

S₃

UM.

AK

na

Białystok
toczyć
nie

SIENKO Stanisława
"Iwanka" ppor. c. w.
sylwanika stacji nadaw.
odbiorczej w łączności z Londynem.

AK rozwój organizacyjny
red. K. Kodonowski
Wyd. Bellona Warszawa 1996 s. 140

X "I. ONKI"

Sieńko Stanisława, Alina ur. 20 stycznia 1920r. w Warszawie, córka Jana i Stanisławy z Ostaszewskich Od 1941 roku była żołnierzem w szeregach Armii Krajowej przez cały czas okupacji hitlerowskiej pełniąc funkcje kurierki i szyfrantki w Sztapie Wschodniego Obszaru AK a następnie w Sztapie Biało- stockiego Okręgu AK.

Odznaczona:

- Krzyżem Walecznych po raz pierwszy - maj 1943r.
- Srebrnym Krzyżem Zasługi z Mieczami - maj 1944r.
- Brązowym Krzyżem Zasługi z Mieczami - listopad 1944r

Awansowana:

- do stopnia podporucznika czasu wojny ze starszeń- stwem 11 listopada 1943r.

*Żenki - zejden
"Ruch oporu..."
cz. 1, s. 118*

i

UM

AK

SIENKO

Stenistawa

Białystok

ps. "Jwonka", "Akinke"

- ppom. cz. w.

- szyfrentke w Sztebie Okręgu Biały -
stok 15 37

- Teczniczka na linii W-wa - Wotkowyst -
Lide 15. 180

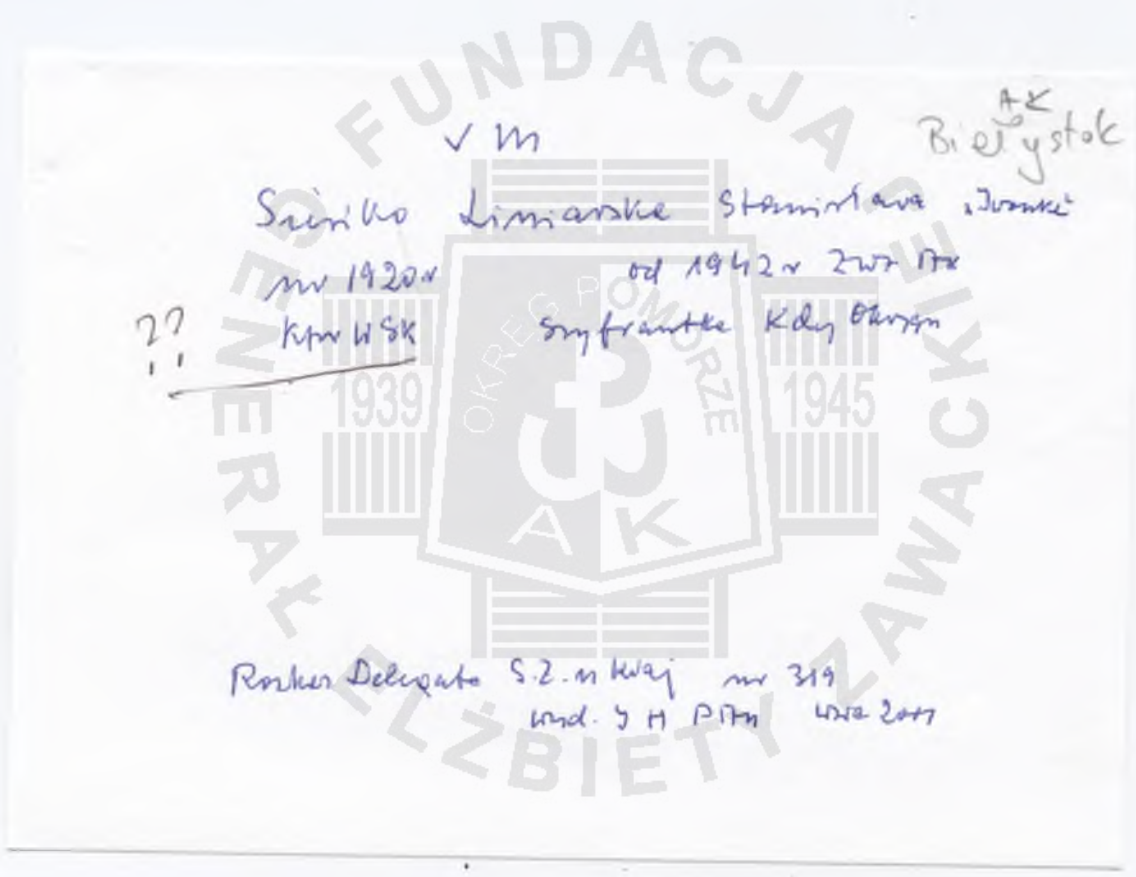
zob. Jowski - Zydler "Ruch oporu ..."

cz. 1, s. 37, 48, 180, 232, 249, 261 b
(ksero)

D.kw. VII 03

Verte

- odzmięczone KW 15.232/
- odzmięczone SK2 2M (15.213/
- BK2 2M (15.261/6/

✓ m

Bielystok^{AK}

Szainko Limiarska Staszynska i Janki

nr 1420 w

od 1942 r. Zwz. AK

27
11

Ktm WSK

Snyfrantke Kedy Obrocy

1939

1945

Prokur. Delegata S. Z. m. Kwaj nr 319

Wyd. 5 H. P. 17 m. Wzr. 2017

177

i

SIENKO Stanisław Alina
pseud. "Iwonka"

- urodz. 20 I 1920 r. w Dmie c. Jene i
Stawiszewy z Ostaszewskimi. Od 1941 r.
była żołnierzem AK przez cały czas
okupacji hitlerowskiej pełniąc funkcję
kumierki i szyfrentki w Sztabie
Wsch. Obsz. Ak a następnie w Sztabie
Białostockiego Okr. Ak.

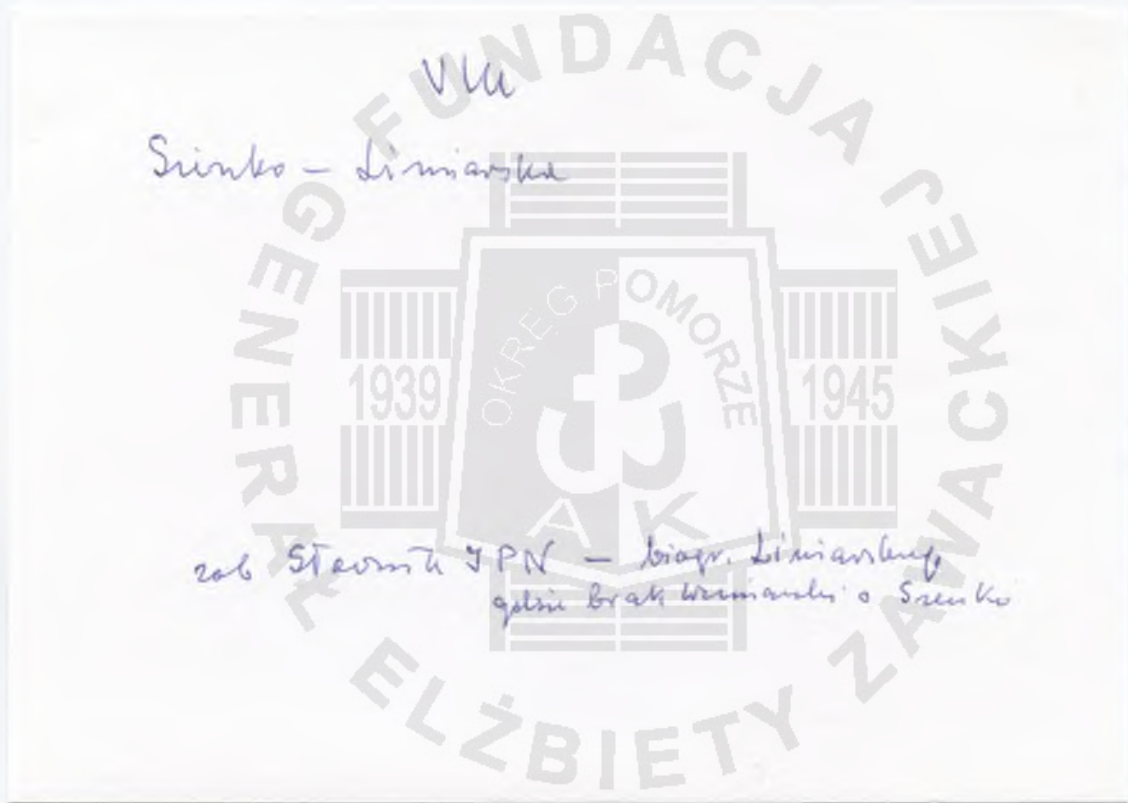
Jędrski - Zająbar "Ruch oporu na Białostoczczyźnie"
Dk. 103 t. I, s. 48 Dente

Odznaczony:

- KW 10 me2 pierwszy - V 1943 m.
- SK 2 2 M - V 1944 m.
- BK 2 2 M - XI 1944 m.

Awansowane:

- do stopnie podporucznika cesu
wojny ze starszeństwem 11 XI 1943 m.

VLU

Sienko - Liniarska

1939

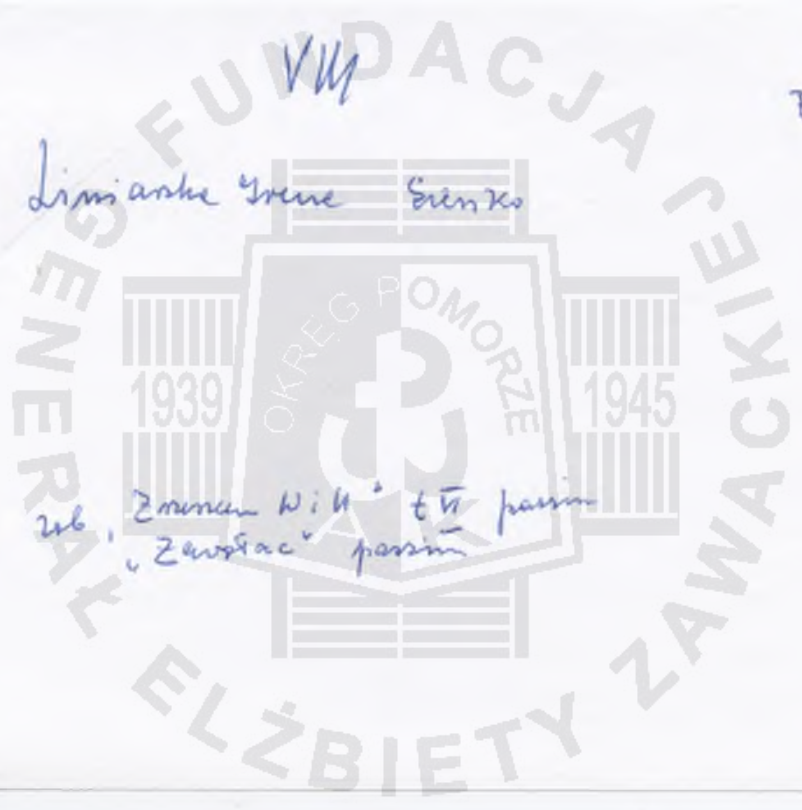
OKRĘG POMORZE

1945

206 Stawki JPN - biogr. Liniarskiej
główni bracia Władysław i Sienko

1971

AK
Białystok

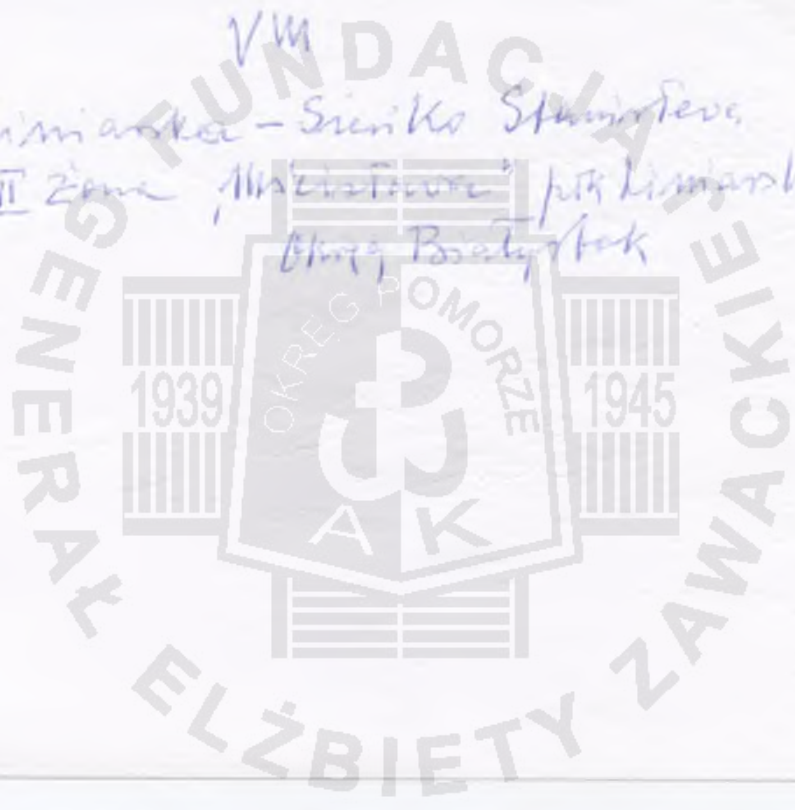
VM
Liniarke Irene Sienko

Zob. Zmiana Wł. i W. parim
Zawacka parim

VIII

Limanowska - Sienko Stanisław

II Zona, Mieszkańcy ptk Limanowski
Olszyna, Paszki

Sienko Stanisława
ps. "Jwotka"

Okr. Białost.
Sztab Okr. W.A.
Nyh.-wojsk.

wr. 20.I - 1920.

ppor. c.w., początkowo jako kurier na sztabie Obszaru Wschod.,
a następnie szefem sztabu Okręgu B-stok.

[z
Gwoźdek 7
"zapiski niejasny"]

ożeniacz K.W. v. 1943, SKZ z M. v. 1944 i BKZ w X 6 1944,
awansowana do stopnia ppor. c.w. w XI. 1944 r. SKZ [..] ?

Gwoźdek 7: Białostocki Okręg 242/1AK < X. 1935 - I 1945
z. 15.76

Siemko Stanisława „Iwanke”
Limanoska

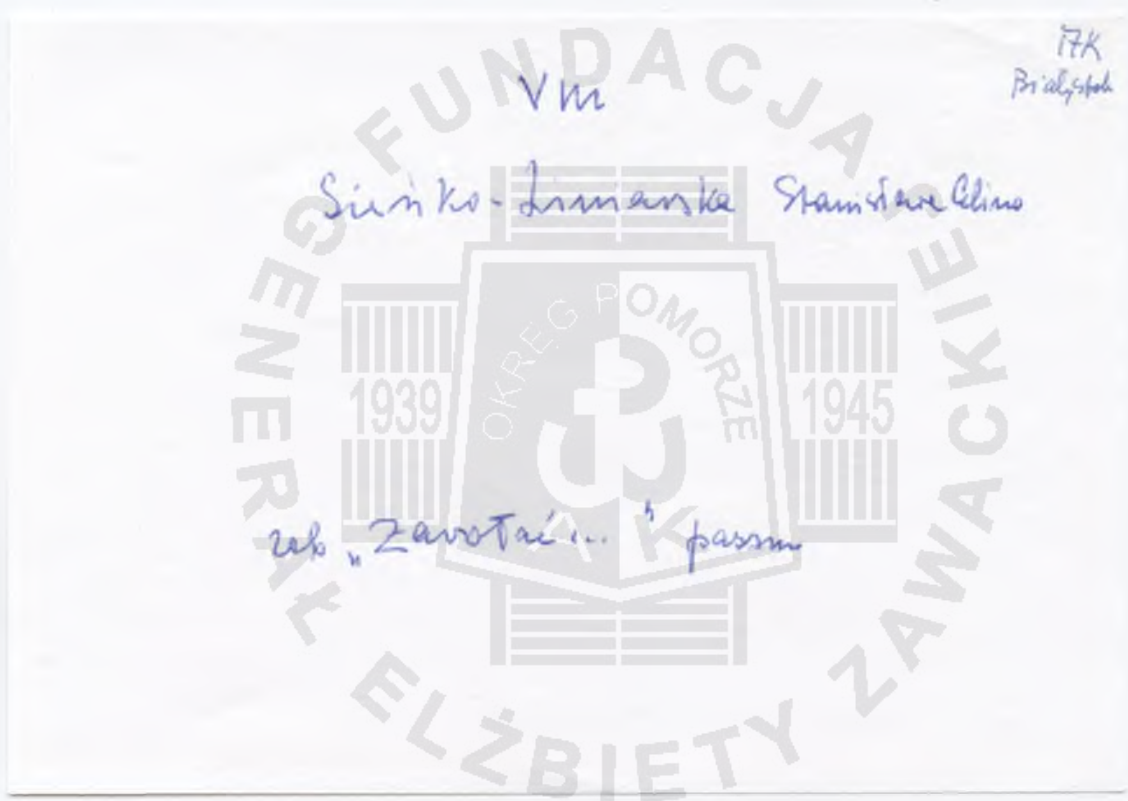
PK
Przytuł

Przywany dział personalny Kedy Obywat. Przetost. PKO
rozmiat się mi woli od obsady z końcowego okresu
istnienia PK Limanoska

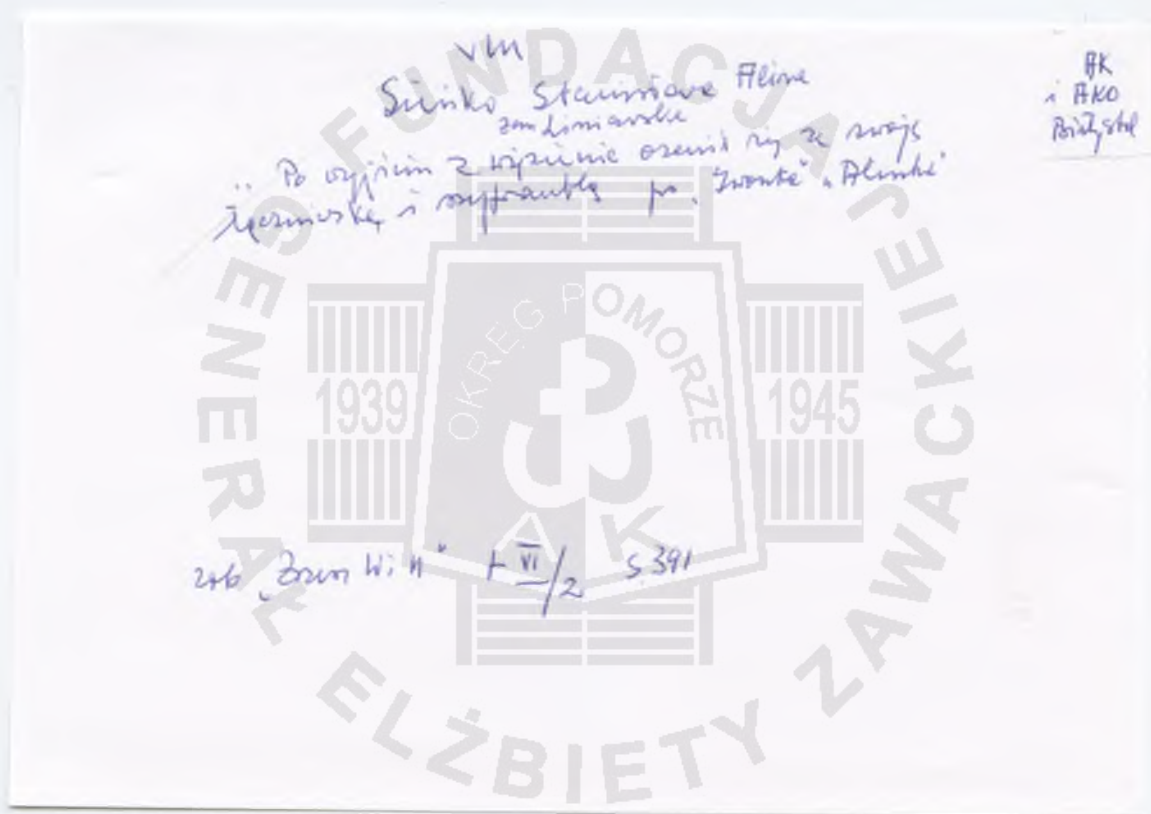
Kierownice syfrentki Halina Bronińska,
Syfrentki Kpt. rez. Stanisława Siemko „Iwanke”

Zob. Krajowej -- Obyw. B. -- s. 105

1	Nazwisko	brak informacji Liniarska	nr karty 276
2	Imię	Stanisława	e. Jana
3	Data urodzenia		
4	Stopień wojsk/tytuł		
5	Organizacja	1939	1945
6	Przedmiot org/jednostka		
7	Funkcja		
8	Mr. Krzyż		
9	Źródło		protab 2

8717

LINIARSKA

AK
Otw.: Otw.:
Białystok

Sienko Stanisława „Jwona” - Kurier
i syfiantka obszaru i okręgu [Białystok AK]

kpr. rez. - ppor. cz. 4.

W listop. 1945 przeniesiona do 4-uj, gdzie pełniła
funkcję Izumierki zastępcy szefa Obszaru Central-
nego DSZ - W/N ppłk. S. Sedwaha „Oset”, „T” do
komendanta Okręgu AKO - W/N Białystok
ppłk. M. Szałalskiego ps. „Julius” i do szefa
Obszaru Obszaru Central. W/N Zofii Francus „Doktor
Artemowicz 4.I. 27 numer z 47”

Kmijewski Sabarecki s. 105 Odznaczenia SK 2 z M

Opisowała W. Łaszczkowska T: 2454 / WSK
D.K. II 200.

ppłk LINIARSKI Władysław

AK
Białystok

ps. "Mściciel"

- dowódca Okręgu Białystok

Zob. Paczkowski A, lekarz nie przyjmuje. Ambule
Cochocim męski W up 1931, s 221
p.k. VI 04 (Bibl. FAPAK)

Wstęp

projekt F. Ciselskiej

Kolejnym tomem "Biblioteki Fundacji Archiwum Pomorskie - AK", Jaki Fundacja oddaje do rąk Czytelników, są "Materiały z dziejów PWK i WSK". Składa się nań przedruk czterech maszynopisów niezręcznie już Autorem: Haliny Piwońskiej i Wacławy Zastockiej - pierwszych instruktoerek PW Przesposobienia Wojskowego Kobiet i jej twórczyni i Komendantki Naczelnej - gen. Marii Wittek.

Daty powstania (maszynopisów) tych nie zawsze są do odtworzenia. Część pierwszą napisaną była prawdopodobnie w 1952 r., część druga w 1972 bądź 1979 r. Pozostałe maszynopisy powstały w latach: 1979 - część trzecia i 1983 r. - część czwarta.

Nie zawsze też zamierzone tematy mogły być rozwinięte na przestrzeni przewidzianej dla nich przez Autorki okresu czasu do końca. Tak stało się w części drugiej autorstwa H. Piwońskiej, której tytuł w maszynopisie brzmiał: "Przesposobienie Wojskowe Kobiet - zadania i realizacja w latach 1922-1939", a całość urywa się na roku

Fundacja - decydując się na opublikowanie tych materiałów - wychodziła z założenia, że są to dokumenty źródłowe, toteż przedruk ich został dokonany z minimalnymi zmianami, służącymi jedynie ucytelnieniu tekstów, a

VM

6086

rol. liniarowa
Sienko - Limarske Stanimasa „Yronka” „Pline”
ppr. Białystok st. Oborn

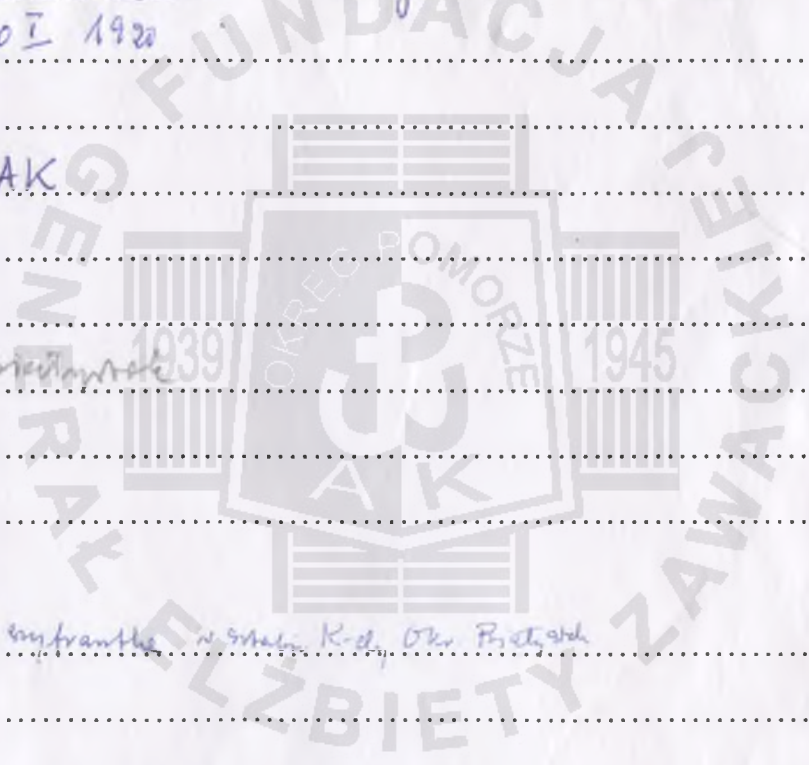
H.W/ 1478/126

Saly

6086

- 1. N Liniarska 206 ksi Ścienie - Liniarska
- 2. l., ps. Stanisława c. Jana Jarosław Stalke
- 3. ur. 20 I 1920
- 4. st.
- 5. Org. AK
- 6. przydz. Białystok 1939 1945
- 7. funkcje em. tranz. w. sztab. K-2, Okr. Białystok
- 8. nr nr karty 276
- 9. źr. protob 2 DR 9685/12

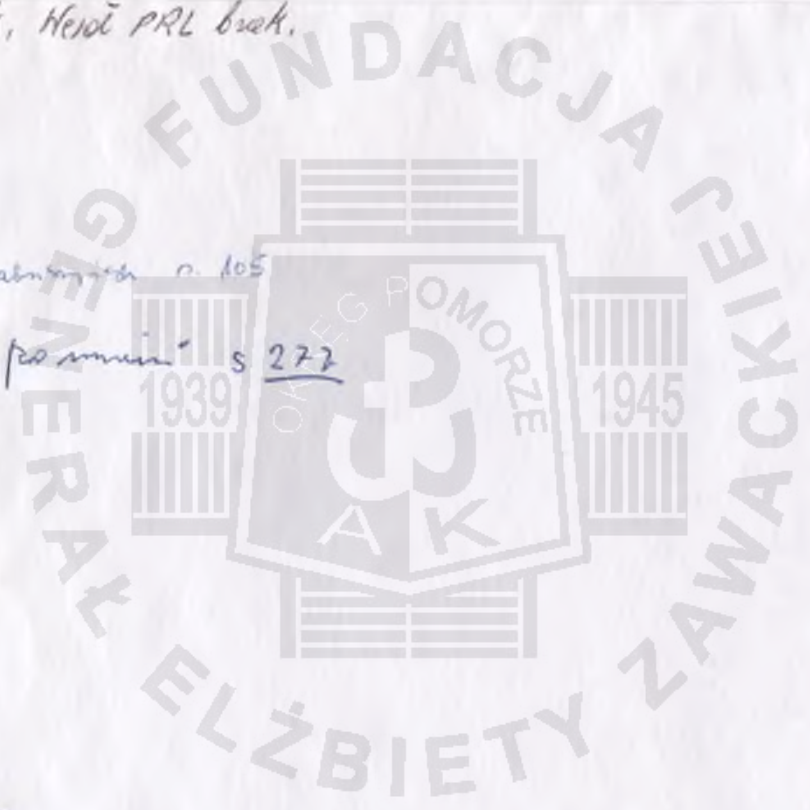

1. Herold book, Herold PRL book.

- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21
- 2

Prapiski kabinety n. 105

Zawrotki pomorskie s 272

JPN
Jym an
Bijnicke

LINIARSKA Stamińska

